

सिद्धयामल n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 95, b, 23. सिद्धि^० v. l. सिद्धयोग m. ein richtiges, wirksames Mittel KATHĀS. 20, 190 (vielleicht सिद्धयोग zu lesen). Verz. d. B. H. No. 966. ^०संप्रकृ m. Titel einer Schrift No. 904. Verz. d. Oxf. H. 113, b, 47. fg. als neutr. (!) in der Bed. Zaubermittel Verz. d. B. H. No. 904.

सिद्धयोगिनी f. 1) Zauberin, Fee, Heze KATHĀS. 37, 161. 192. — 2) ein N. der Manasā Verz. d. Oxf. H. 24, b, 38.

सिद्धयोगेयर् n. (sc. तन्त्र) Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 97, a, No. 151.

सिद्धरङ्गकल्प m. Titel einer Schrift MACK. Coll. 1, 89.

सिद्धरत्न adj. im Besitz eines Zauberschatzes seiend KATHĀS. 108, 197. 109, 15. 79. 92.

1. सिद्धरस m. Quecksilber MED. s. 63. AGĀJAPĀLA im ÇKDr.

2. सिद्धरस adj. = रससिद्ध der durch Quecksilber bei Lebzeiten ein Siddha wird, nicht mehr den Gesetzen der Materie unterworfen ist AGĀJAPĀLA im ÇKDr. = धातुप्रभृति MED. s. 63.

सिद्धरसायन adj. der im Besitz eines Lebenselixirs ist KATHĀS. 41, 11.

सिद्धराज m. N. pr. eines Fürsten RĪĀ-TAR. 7, 263. Journ. of the Am. Or. S. 7, 39. fg.

सिद्धरुद्रेयतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 1.

सिद्धरूप n. das Richtige KAP. 1, 99. Comm. zu TS. PRĀT. 8, 19.

सिद्धल N. pr. eines Dorfes Z. f. d. K. d. M. 3, 163.

सिद्धलज्ज adj. das Ziel treffend: बाण KATHĀS. 112, 56.

सिद्धलक्ष्मी m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 332, 6.

सिद्धलक्ष्मी f. wohl eine Form der Lakshmi: ^०मत Verz. d. Oxf. H. 98, a, N. 3.

सिद्धलोक m. die Welt der Glückseligen BUĀG. P. 4, 29, 80.

सिद्धल 1) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 60, b, 13. — 2) f. ई N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 18, b, 39 (Erklärung des Namens in N. 9). 19, a, 34.

सिद्धल (von सिद्ध) adv. als ausgemacht, als bewiesen; ^०कर für feststehend —, für ausgemacht —, für bewiesen halten: ^०कृत्य absol. SARVADARĀNAS. 116, 13. 132, 2. Comm. zu TS. PRĀT. 14, 28.

सिद्धल n. der Hain der Glückseligen, N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, b, 25. सिद्धपुर v. l.

सिद्धवर्ति f. Zauberdocht PANĀT. 241, 6. 242, 13. 17. सिद्धि^० ed. Bomb.

सिद्धवस्ति m. ein stärkendes (öliges u. s. w.) Klystier SUÇA. 2, 198, 4. 228, 1. 229, 2. 6.

सिद्धवस्तु ein Syllabar HIUEN-THSANG 1, 72. fg.

सिद्धवास m. Wohnsitz der Glückseligen, N. pr. einer Oertlichkeit KATHĀS. 36, 114.

सिद्धविद्या f. 1) die Lehre der Glückseligen PANĀT. 1, 10, 4. — 2) eine Form der Mahāvīdjā TANTRASĀRA im ÇKDr. ^०दीपिका f. Titel einer Schrift Notices of Skt Mss. 1, 141.

सिद्धवीर्य m. N. pr. eines Muni MĀRK. P. 74, 38.

सिद्धसंबन्ध adj. dessen Verwandtschaft bekannt ist; s. u. सिद्धार्थ 1) c).

सिद्धसलिल n. das Wasser der Glückseligen, Bez. des sauren Reischleims TRIK. 2, 9, 10. — Vgl. सिद्धजल.

सिद्धसाधन 1) m. weißer Senf RĪĀN. im ÇKDr.; vgl. सिद्धप्रयोजन. — 2) n. a) das Beweisen von schon Bewiesenen ĠAGADĪCA im ÇKDr. — b) wohl das Citiren eines Glückseligen Verz. d. Oxf. H. 88, a, 21.

सिद्धसाधित adj. भिषन् ein Arzt, der ohne eigene Studien die Kunst von einem Andern in der Praxis erlernt hat, KARAKA 1, 11.

सिद्धसाध्यक adj. Bez. eines best. Zauberspruches TANTRAS. im ÇKDr.

सिद्धसारस्वत Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 95, b, 24. ^०दीपिका f. desgl. 110, a, 2 v. u.

सिद्धसिद्ध adj. überaus wirksam, Bez. eines best. Zauberspruches TANTRASĀRA im ÇKDr.

सिद्धसिद्धातपद्धति f. Titel einer Schrift HALL 15.

सिद्धसिन्धु f. der Fluss der Glückseligen, Bez. der Gaṅgā TRIK. 1, 2, 31. — Vgl. सिद्धापाग.

सिद्धसुसिद्ध adj. Bez. eines best. Zauberspruches TANTRASĀRA im ÇKDr.

सिद्धसेन m. 1) ein N. Kārttikeja's TRIK. 1, 1, 56. ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Astronomen VARĀH. BRH. 7, 7. Verz. d. B. H. No. 863.

^०दिवाकर Verz. d. Oxf. H. 132, a, No. 326. 170, b, 1 v. u. HALL 166.

^०दिवाकृत् ebend. ^०वाक्यकार SARVADARĀNAS. 26, 12.

सिद्धसेवित adj. von den Glückseligen verehrt als Bein. Baṭukabhairava's ÇKDr.

सिद्धसोपान n. die Leiter zu den Glückseligen als Titel einer Schrift HALL 18.

सिद्धस्थल n. = सिद्धस्थान PANĀT. 1, 6, 26.

सिद्धस्थान n. ein Ort der Glückseligen TRIK. 3, 3, 337.

सिद्धहेमकुमार m. N. pr. eines Fürsten H. 1333, Schol.

सिद्धहेमन् n. gereinigtes Gold Verz. d. Oxf. H. 170, b, No. 380.

सिद्धागम (सिद्ध + आ^०) m. Titel einer Schrift HALL 198.

सिद्धाङ्गना (सिद्ध + अङ्ग^०) f. Fee, Heze KATHĀS. 28, 190.

सिद्धाचल (सिद्ध + अचल^०) m. der Berg der Glückseligen: ^०पूजा Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 283.

सिद्धाज्ञ (सिद्ध + आज्ञा^०) adj. dessen Befehle vollführt werden VARĀH. BRH. S. 43, 9.

सिद्धाञ्जन (सिद्ध + अञ्ज^० oder आ^०) n. Zaubersalbe KATHĀS. 48, 86. DA-ÇAK. 30, 17.

1. सिद्धादेश (सिद्ध + आ^०) m. eines Wahrsagers Vorhersagung R. GORR. 2, 29, 10. MĀRĪB. 103, 19. hierher oder zu 2. सिद्धादेश 66, 24. 98, 8. Vgl. सिद्धानामयमादेश: Spr. (II) 6738.

2. सिद्धादेश adj. dessen Vorhersagung sich erfüllt, m. Wahrsager MĀRĪB. 35, 22. MĀLAY. ed. Bomb. 104, 10. RATNĀY. 95, 6.

सिद्धात (सिद्ध + अत^०) m. 1) das letzte Ziel, Vorhaben: सम^० adj. gleiche Ziele verfolgend ĀÇV. ÇR. 12, 8, 15. — 2) ein endgiltiger, feststehender, begründeter Satz, Lehre, Doctrin (राज्ञात, कृतात, समय, तन्त्र) AK. 1, 1, 4, 13. 3, 4, 42, 67. 24, 151. 25, 187. TRIK. 1, 1, 115. H. 242. HALĀJ. 1, 10. 5, 83. fg. प्रामाणिकत्वेनाभ्युपगता ऽर्थः सिद्धातः SARVADARĀNAS. 113, 18. यः परीतकैर्बहुविधं परीक्ष्य हेतुभिश्च साधयित्वा स्थाप्यते निर्णयः स सिद्धातः KARAKA 3, 8. तन्त्राधिकरणाभ्युपगमसंस्थितिः सिद्धातः NĀJĀS. 1, 26. er ist vierfach: सर्वतन्त्र^०, प्रतितन्त्र^०, अधिकरण^०, अभ्युपगम^० 27. fgg. KARAKA a. a. O. Ind. St. 2, 293. MBH. 1, 2887. KAP. 1, 21. SĪMĀJAN. 71.